

Med Hensyn til den af Hr. Fjord udtrede Frygt for, at Skibe, hvis Tørvæne ikke fjende Dybben, skulle blive hængende paa Sluseværket, skal endnu bemærkes, at den er ganske ubegrundet. Havnemesteren paaser, at intet Skib prøver paa at passere Slusen, før det kan flyde over Lærskelen.

Det bliver nu at undersøge, hvorvidt og paa hvilken Maade de Foranstaltninger, Folkehingsmand Fjord anbefaler, og som hovedsagelig falde sammen med de i det foreliggende Andragende begjærede, kunne iværksættes.

Skal Havnen fordybes, da maa den større Dybbe først og fremmest tilveiebringes foran Mundingen. Her er nu kun omtrent 12 Fod Vand. En opmuddret Kende ud til den større Dybbe, først omtrent tværs paa Hovedstrømmens Retning, vilde her ikke kunne holde sig. Om den større Dybbe ogsaa ved Hjælp af en forstærket Strømning kunde bevares gennem Forhavnen, saa vilde den snart tabe sig udenfor, og det vilde endog være meget heldigt, om der ikke dannedes en Barre. I Forbindelse med Udgravningen af Kenden maa derfor træffes Foranstaltning til at holde Strømmen derigennem samlet, det vil sige, Havneværterne maa forlænges. For Ledningen af Ebestrømmen, som det i det Væsentlige kommer an paa, turde det dog være tilstrækkeligt, at den nordre Mole forlænges. Forlængelsen af det søndre Værk kan saaledes, i det Mindste indtil videre, bortfalde. Det bliver dernæst Spørgsmaalet, hvormeget den nordre Mole skal forlænges. En Dybbe af 13 Fod under daglig Høivande haves først i 600 Fods Afstand fra Molens nuværende Hoved, og derefter tiltager Dybben paa omtrent 300 Fod indtil 15 Fod. Den sidstnævnte Dybbe vil vistnok under alle Omstændigheder overstige Dybben paa Graadybets Barre. Men Forlængelsen er bekostelig, og Bekostningerne stige med Dybben. Tillige er det i alt Fald muligt, at der kan opnaas lidt større Dybbe end den, der netop findes ved Molens Dødvand, og endelig kan Værket altid, uden Ulempe og uden at der gaar Synderligt tabt, senere forlænges. Det synes derfor rettest, at man foreløbig indskrænker sig til en Forlængelse af 600 Fod.

Udgangen til Dokhavnen sker gennem Slusen, hvis Lærskel, som ovenfor omhandlet, ligeledes ligger 12 Fod under Høivande. I Betragtning af den mindre gode Grund blev Fundamentet under Bygningen dels udvidet, dels dets Lykkelse forøget med 2 Fod. Derved og da det hele Værk siden Fuldførelsen aldeles ingen Sætning viser, er det blevet muligt, at Dybben ved Udbygning i Betonen og ved Anbringelsen af et Par omvendte Hvelvinger kan forøges $1\frac{1}{2}$ til 2 Fod. Kun Skylleanalerne ville forårsage Vanskeligheder, hvilke dog forhaabentlig kunne overvindes. Ogsaa vil Arbejdet, naar man iagttager den Forsigtighed, at Alt, hvad der skal bruges, er skaffet tilveie og tilpasset, inden der begyndes, kunne tilendebringes i kortere Tid, og det er muligt, at det — saaledes som det i sin Tid er sket ved Hovedreparationen af Eiderfaanens Sluser — kan udføres om Vinteren, idet man sætter Lag over og ved Døne holder Temperaturen over Null, men Betingelsen for Udførelsen er altid, at Slusen afdømmes og tørlægges. Men derved afføres al Udgang til Dokhavnen, og til Raadighed for Skibsfarten haves, saalænge Afsperingen varer, kun den indskrænkede Anlægsplads i Forhavnen. I Stedet for strax at foretage Forandringen ved Slusen, vil man derfor utvivlsomt gjøre bedre i at udvikle Forhavnen, hvad der under alle Omstændigheder vil være til megen Nytte. Der vil nemlig altid være Skibe, som ere bedst tjente med at forblive her, og andre kunne her supplere deres Ladning. Naar Forhavnen er bragt saa vidt, at man for nogen Tid kan hjælpe sig med den alene, kan man tage Beslutning om, hvad der skal foretages ved Slusen.

Forhavnen's Udvikling maa fortrinsvis bestaa i Tilveiebringelsen af mere Anlægsplads. Hvorledes det maa ske, er saa godt som givet ved de stedlige Forhold. Det er Partiet Syd for det søndre Dokdige, op til den saakaldte Slusemole, som maa benyttes. Fra Molen anbringes i østlig Retning et Bolværk, hvis Længde passende kan sættes til 500 Fod, og Pladsen mellem dette og Dokdiget opfyldes. Ved Øst begrænses Opfyldningen ved en Stendørsfæring eller et lettere Bolværk. Anlægsbolværket forhynes med Stormpæle og Havnesporet føres ud til det. Dernæst kommer Forhavnen's Udbygning. Den Dybbe, som tilveiebringes, og som man — hvad der er Hovedsagen — senere stræber at vedligeholde, sættes til 15 Fod. Skibe, hvis Dybgaaende ikke naaer 10 Fod, ville da endnu kunne flyde ved daglig Lavvande, og de mere dybgaaende ville ikke komme til at mangle mere Vand, end de i Reglen, behørigt fortøjede, uden Ulempe kunne taale paa den bløde Grund. Udbygningen indskrænkes dog til den allerede vedtagne Havneende. At holde større Dybbe vedlige over det hele Areal maa foreløbig i det Mindste betragtes som ugjørligt. Til Strømmens Samling og Forstærkning fortsættes Kenden, dog med aftagende Dybbe, et Stykke op i Skylleanalens. For at de ved Bolværket hængende Skibe kunne være behørigt dækkede, forhøies den ligesom liggende Del af Ledbedæmningen ved en Paabygning, der ligesom selve Værket udføres af Beton. Endelig anbringes foran Bolværket, men paa Havne-